

juni 81

Afrikansk trommedans på Djursland

ROUGSØ:-Det største problem for et velfærdssamfund som det danske er, at nogle har meget, alt for meget, og at andre har for lidt. Det må være et stort problem, at man ikke har noget jord at give sine børn.

Det er den 58-årige sukuma-bonde og trommedanser, Kangwina Mihomo, der siger dette, efter nu at have opholdt sig halvanden måned i Danmark.

Kangwina Mihomo kommer fra et af verdens fattigste lande, Tanzania, hvis præsident Julius Nyerere netop har deltaget i topmødet i Cancun i Mexico. Et møde, der gerne skulle resultere i, at goderne bliver lidt mere retfærdigt fordelt mellem syd og nord. Når og hvis det sker, vil det givet sige lidt efter lidt.

Lidt efter lidt er også måden, hvorpå den socialistiske udvikling i Tanzania foregår. Kangwina har været med lige fra starten. Han var aktiv i Tanu, landets befrielsesbevægelse, mens briterne endnu var herrer. Han fortæller om, hvordan Nyerere rejste rundt i landet og holdt taler, som blev mødt med bølger af englænderne. Bøn-

derne samlede ind for at betale bønderne af deres i forvejen beskedne midler.

Socialismen

Kangwina Mihomo taler med ildhu om Nyereres og Tanzanias socialisme, om hvad den har betydet for folket og udviklingen. Kangwina er selv fra en landsby i området syd for Victoriasøen. Landsbyens beboere er hovedsageligt bønder, der dyrker kassava, en slags rod, hvoraf der laves grød, majs, hirse, kartofler, bønner, ris m.v. Afgrøderne dyrkes i fællesskab af landsbyens beboere, der også hver får sin andel af det dyrkede.

Den landsby Kangwina bor i ledes ligesom de øvrige landsbyer i Tanzania af et landsbyråd. Princippet i opbygningen af rådet er, at hver 10 huse vælger en repræsentant til rådet. Det er iøvrigt et system, der fortsætter hele vejen op i partiet og på regeringsplan.

I Kangwinas landsby er der i alt 25 celledere. Fem står for skolen, fem rapporterer til partiet, fem står for ordenen i landsbyen, fem sørger for det forskellige

fælles arbejdes tilrettelæggelse og fem styrer partikontoret.

En af de ting, Nyerere og partiet, der iøvrigt hedder CCM, Chama Cha Mapinduzi, det står for »Frihedspartiet«, har arbejdet for, er udryddelsen af analfabetismen. Kangwina fortæller, at hans landsby fik sin skole i 78. Hele landsbyen var i gang. Nogle hentede vand, andre ler, nogle støbte og andre lavede trækonstruktioner. Landsbyen fik hjælp af regeringen til brædder, søm og blik til taget.

I dag er der 400 børn i skolen, der har seks klasser og otte lærere. Børnene har almindelige skolefag, såsom regning, skrivning, geografi o.s.v., men de lærer også at dyrke jorden. Skolen har sit eget jordstykke, som eleverne dyrker til deres egen mad. Et eventuelt overskud på jorddyrkningen bruger de til indkøb af skolematerialer, en fodbold eller lignende.

Tørken

Det sidste par år har der dog ikke været overskud, fortæller Kangwina. Tværtimod har der været mangel på fødevarer på grund af tørken.

-Vi er jo bønder og derfor helt afhængige af regnen. Det sidste par år har der været lange tørkeperioder og optræk til hungersnød, siger Kangwina.

Paradoksalt nok er regnen indirekte også et af de største problemer for Tanzania. Vejnettet i landet er dårligt og i regntiderne skylder vejene simpelthen væk. Det medfører store problemer for forsyningerne af fødevarer til og fra landsbyerne.

Til trods for de alvorlige problemer landet har at slås med, mener Kangwina, det er gået fremad, siden socialismens indførelse i 67. Der er sket enormt meget med skolebygget, således at analfabetismen nu stort set er udryddet. Det kollektive arbejde er vokset og folk er glade, fordi de nu bor tæt sammen i landsbyer frem for på bopladser som under kolonistyr.

Danseleder

Kangwina Mihomo er i Danmark for anden gang. Han var her første gang i 1973 på et gæstespil med 'Sukumadanserne'. Denne gang er der tale om opfølgningen af en udveksling mand til mand, som startede på Djursland for nogle år siden. Flere djurslandinge har været i Tanzania som u-landsfrivillige, og for et par år siden var en gruppe på mere end 30 på en tre måneders lang kulturudveksling i landet. Senest har Knud Erik Asak, der er pottemager, været to et halvt år i Tanzania for at undervise. Han har inviteret Kangwina til Danmark for at han kan undervise i sukuma-dans og trommespil. Kangwina er

danseleder i femte generation og han lærer i øjeblikket en lokal danse- og trommegruppe 'hulepindsvine-danse'.

-Det er anden gang, jeg er her. Første gang var en officiel tur. Men nu bor jeg i en landsby og kan se og opleve, hvordan folk lever, siger sukuma-danseren. Han er imponeret af danskernes effektivitet. Han mener også,

at der er flere ting, han kan tage med hjem og lære beboerne i landsbyen, f.eks. det at dyrke græs til kvæget, at hegne kvæget ind ved at plante agave i rækker. Men han kan også se de problemer, europæerne og danskere har.

-Europæerne har alt for travlt med at lade efter penge hele tiden, siger han.

Kangwina Mihomo og Knud Erik Asak gennemgår et 'hulepindsvine-dans'.